

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 19 32 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 400.A.5-3-0

24.juni 2013

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-456/12	<p>O</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF med hensyn til betingelserne for retten til ophold for en unionsborgers familiemedlemmer, der har statsborgerskab i et tredjeland, anvendes analogt, således som det var tilfældet i Domstolens dom i sag C-370/90, Surinder Singh, og i sag C-291/05, Eind, når en unionsborger vender tilbage til den stat, hvor den pågældende er statsborger, efter i henhold til artikel 21, stk. 1, TEUF samt som modtager af tjenester som omhandlet i artikel 56 TEUF, at have opholdt sig i en anden medlemsstat? 2) Hvis ja, er det da et krav, at unionsborgerens ophold i en anden medlemsstat har haft en vis mindstevarighed, for – ved unionsborgerens tilbagevenden til den medlemsstat, i hvilken den pågældende har statsborgerskab – at unionsborgerens familiemedlem, der er statsborger i et tredjeland, har ret til ophold i denne stat? 3) Hvis ja, kan dette krav også opfyldes, såfremt der ikke er tale om et uafbrudt ophold, men ophold af en vis hyppighed såsom ugentlige ophold i weekenden eller regelmæssige besøg? 4) Fortabes den eventuelle ret for et familiemedlem, der er statsborger i et tredjeland, til ophold på grundlag af EU-retten som følge af den tid, der går fra unionsborgerens tilbagevenden til den medlemsstat, i hvilken den pågældende har statsborgerskab, til det tidspunkt, hvor familiemedlemmet, der er statsborger i et tredjeland, under omstændigheder som de i denne sag foreliggende, slutter sig til denne unionsborger i denne medlemsstat?</p>	Dom	25.06.13

C-457/12	S Sagen vedrører: 1) Sag nr. 201108230/1/V4: Kan en tredjelandsstatsborger, der er familiemedlem til en unionsborger, der bor i den medlemsstat, i hvilken han er statsborger, men som arbejder i en anden medlemsstat for en dér hjemmehørende arbejdsgiver, under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende udlede en ret til ophold på grundlag af EU-retten? 2) Sag nr. 201007849/1/V2: Kan en tredjelandsstatsborger, der er familiemedlem til en unionsborger, der bor i den medlemsstat i hvilken han er statsborger, men som i forbindelse med sit arbejde for en i samme medlemsstat hjemmehørende arbejdsgiver rejser frem og tilbage til en anden medlemsstat, under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende udlede en ret til ophold på grundlag af EU-retten?	Dom	25.06.13
C-320/12	Malaysia Dairy Industries Sagen vedrører: Spørgsmål 1) Er begrebet ond tro i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker, artikel 4, stk. 4, litra g), udtryk for en retsstandard, der kan udfyldes i overensstemmelse med national ret, eller er der tale om et EU-retligt begreb, som skal undergives en ensartet fortolkning i hele EU? Spørgsmål 2) Hvis begrebet ond tro i direktiv 2008/95/EF, artikel 4, stk. 4, litra g), er et EU-retligt begreb, skal begrebet da forstås således, at det kan være tilstrækkeligt, at ansøgeren på ansøgnings-tidspunktet havde eller burde have kendskab til det udenlandske mærke, eller stilles der yderligere krav til ansøgerens subjektive forhold for at nægte registrering? Spørgsmål 3) Kan en medlemsstat vælge at indføre en særegen beskyttelse af udenlandske mærker, som i relation til kravet om ond tro adskiller sig fra artikel 4, stk. 4, litra g), i direktiv 2008/95/EF, f.eks. ved at stille et særligt krav om, at ansøgeren havde eller burde have haft kendskab til det udenlandske mærke?	Dom	27.06.13
T-301/12	Laboratoires CTRS mod Kommissionen Påstande: Kommissionens beslutning af 25. maj 2012, hvorefter der blev givet afslag på en ansøgning om markedsføringstilladelse for »Orphacol — cholsyre«, annulleres. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Dom	04.07.13

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-131/12	Google Spain et Google mod Agencia Española de Protección de Datos Sagen vedrører bl.a.: 1. Hvad angår den territoriale anvendelse af direktiv 95/46 og følgelig de spanske databeskyttelsesregler: 1.1. Kan der siges at foreligge en »virksomhed eller et organ« som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra a), i direktiv 95/46, når der foreligger en eller flere af følgende situationer: – såfremt den virksomhed, der leverer søgemaskinen, i en medlemsstat etablerer et kontor eller et datterselskab, der skal sørge for reklame og salg af reklameplads i søgemaskinen, og som retter sine aktiviteter mod borgerne i denne stat Eller – såfremt modervirksomheden udpeger et datterselskab, der er etableret i denne medlemsstat, som sin repræsentant og registeransvarlige for to konkrete edbregistre, der har forbindelse til oplysninger om de kunder, der har indgået aftale med den nævnte virksomhed om visning af reklamer eller – såfremt kontoret eller datterselskabet, der er etableret i en medlemsstat, videregiver de anmodninger og krav, som både de berørte personer og de kompetente databeskyttelsesmyndigheder sender til kontoret eller datterselskabet, til	GA	25.06.13

	<p>modervirksomheden, der er etableret uden for Den Europæiske Union, selv om dette samarbejde foregår på frivilligt grundlag? 1.2. Skal artikel 4, stk. 1, litra c), i direktiv 95/46 fortolkes således, at der anvendes »midler [...], som befinder sig på den pågældende medlemsstats område« såfremt en søgemaskine gør brug af spiders eller robotter for at lokalisere og registrere oplysninger fra websites, der befinder sig på servere i denne medlemsstat eller såfremt der gøres brug af en medlemsstats domænenavn, og søgningerne og resultaterne organiseres afhængigt af denne medlemsstats sprog? 1.3. Kan en midlertidig lagring af de af søgemaskinerne registrerede oplysninger fra internettet anses for at være anvendelse af midler som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra c), i direktiv 95/46? Såfremt det sidste spørgsmål besvares bekræftende, kan tilknytningskriteriet da siges at være opfyldt, når virksomheden under henvisning til konkurrencemæssige årsager nægter at oplyse, hvor den lagrer disse registre? 1.4. Uafhængigt af besvarelsen af ovenstående spørgsmål og især i tilfælde af, at Den Europæiske Unions Domstol finder, at tilknytningskriterierne, der er fastsat i artikel 4 i direktiv 95/46, ikke foreligger, skal direktiv 95/46 om databeskyttelse da finde anvendelse i lyset af artikel 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder i den medlemsstat, hvor konfliktens tyngdepunkt befinder sig, og hvor der er mulighed for en mere effektiv beskyttelse af EU-borgernes rettigheder? 2. Hvad angår søgemaskinernes aktivitet som leverandør af oplysninger set i forhold til direktiv 95/46 om databeskyttelse: 2.1. For så vidt angår den internetaktivitet, der foretages af virksomheden »Google«s søgemaskine som leverandør af oplysninger, og som består i at lokalisere oplysninger, der er offentliggjort eller lagt på nettet af tredjemænd, registrere disse automatisk, lagre dem midlertidigt og sluttelig gøre dem tilgængelige for internetbrugere i en vis prioriteret orden, når oplysningerne indeholder persondata om tredjemænd [...] skal da en aktivitet som den beskrevne [når oplysningerne indeholder persondata om tredjemænd] fortolkes som værende omfattet af begrebet »behandling af personoplysninger« som omhandlet i artikel 2, litra b), i direktiv 95/46? 2.2. Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende og i forhold til en aktivitet som beskrevet ovenfor: Skal artikel 2, litra d), i direktiv 95/46 fortolkes således, at den virksomhed, der forvalter søgemaskinen »Google«, er »registeransvarlig« for de persondata, der er indeholdt i de websites, den har registreret? 2.3. Såfremt det foranstående spørgsmål besvares bekræftende: Kan den nationale databeskyttelsesmyndighed (i det foreliggende tilfælde Agencia Española de Protección de Datos), der skal beskytte de rettigheder, der er omhandlet i artikel 12, litra b), og artikel 14, litra a), i direktiv 95/46, rette direkte henvendelse til virksomheden »Google«s søgemaskine for at kræve, at denne virksomhed fjerner registrene over oplysningerne, uden først eller samtidigt at rette henvendelse til indehaveren af den website, der indeholder oplysninger, der er offentliggjort af tredjemand? 2.4. Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, bortfalder forpligtelsen for disse søgemaskiner til at overholde nævnte rettigheder, da, når de oplysninger, der omfatter personoplysninger, er offentliggjort lovligt af tredjemand og fortsat fremgår af den oprindelige website? 3. For så vidt angår rækkevidden af retten til sletning og retten til indsigelse i forhold til den såkaldte ret til at blive glemt forelægges følgende spørgsmål: 3.1. Skal retten til sletning og blokering af oplysninger, der er reguleret i artikel 12, litra b), i direktiv 95/46, og retten til indsigelse, der er reguleret i samme direktivs artikel 14, litra a), fortolkes således, at de omfatter den berørte parts ret til at rette henvendelse til søgemaskinerne for at forhindre registrering af den pågældendes personoplysninger, der er offentliggjort på tredjemands website, under påberåbelse af, at den pågældende ikke ønsker, at oplysningerne kommer til internetbrugernes kendskab, fordi den pågældende finder, at oplysningerne kan komme ham til skade eller ønsker, at de slettes, selv om der er tale om oplysninger, der er offentliggjort lovligt af tredjemand?</p>		
C-149/12 P	<p>Xeda International SA og Pace International LLC mod Europa-Kommissionen</p> <p>Påstande: Rettens dom i sag T-71/10 ophæves. Annullation af beslutning om afvisning af at optage diphenylamin (»DPA«) i bilag I til Rådets direktiv</p>	Dom	27.06.13

	91/414/EØF (1), og hvori det blev fastslået, at medlemsstaterne skulle tilbagekalde godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder DPA, inden den 30. maj 2010. Subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på, at den træffer afgørelse i det annullationssøgsmål, som appellanterne havde anlagt. Indstævnte tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger (herunder sagsomkostningerne ved Retten).		
C-93/12	Agrokonsulting Sagen vedrører: 1) Skal effektivitetsprincippet, som er blevet udviklet i Den Europæiske Unions [Domstols] retspraksis, og princippet om effektiv domstolsbeskyttelse, der er forankret i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at disse principper ikke tillader en national processuel bestemmelse som forvaltningsproceslovens artikel 133, stk. 1, hvorefter den retslige kompetence i forvaltningsretlige sager angående gennemførelsen af Den Europæiske Unions fælles landbrugspolitik alene afhænger af hjemstedet for den forvaltningsmyndighed, der har udstedt den anfægtede forvaltningsakt, når man betænker, at bestemmelsen ikke tager hensyn til arealets beliggenhed og sagsøgerens bopæl? 2) Skal ækvivalensprincippet, som er blevet udviklet i Den Europæiske Unions Domstols retspraksis, fortolkes således, at det ikke tillader en national processuel bestemmelse som forvaltningsproceslovens artikel 133, stk. 1, hvorefter den retslige kompetence i forvaltningsretlige sager vedrørende gennemførelsen af Den Europæiske Unions fælles landbrugspolitik alene afhænger af hjemstedet for den forvaltningsmyndighed, der har udstedt den anfægtede forvaltningsakt, når henses til § 19 i overgangs- og afsluttende bestemmelser vedrørende ændring og supplerung af forvaltningsprocesloven (der regulerer retternes kompetence i nationale forvaltningsretlige sager vedrørende landbrugsarealer)?	Dom	27.06.13
C-137/12	Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union Påstande: Rådets afgørelse 2011/853/EU af 29. november 2011 om undertegnelse på Unionens vegne af den europæiske konvention om retlig beskyttelse af adgangsstyrede og adgangsstyrende tjenester annulleres. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Dom	27.06.13
C-166/12	Časta Sagen vedrører: 1. Hvordan skal begrebet »kapital, der repræsenterer [...] pensionsrettigheder« i artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 af 29. februar 1968 om vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber, som ændret ved Rådets forordning nr. 723/2004 (herefter »tjenestemandsvedtægten«), forstås? Omfatter begrebet pensionsrettighedsniveauet fastsat både i form af den aktuarmæssige modværdi og i form af den fastsatte tilbagekøbsværdi som defineret i artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til tjenestemandsvedtægten, således som fastsat inden ikrafttrædelsen af forordning nr. 723/2004, eller skal det identificeres med kun et af disse begreber, og hvis ikke, hvordan adskiller det sig da fra disse begreber? 2. Udelukker artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til tjenestemandsvedtægten, sammenholdt med artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, som ændret ved Lissabontraktaten, anvendelsen af den metode til beregning af pensionsrettigheder, der er opstillet i § 105a, stk. 1, i lov nr. 155/1995 om pensionsforsikring og i administrativ bekendtgørelse nr. 587/2006 om detaljerede ordninger for gensidig overførsel af pensionsrettigheder i forbindelse med De Europæiske Fællesskabers pensionsordning? Er det i denne sammenhæng relevant, at denne beregningsmetode i en specifik sag medfører, at de pensionsrettigheder, der tilbydes overført til EU-pensionsordningen, ansættes til et niveau, som ikke engang udgør halvdelen af de bidrag, som en tjenestemand har betalt til den nationale pensionsordning? 3. Skal Domstolens dom af 16. december 2004, sag C-293/03, Gregorio My mod Office national des pensions (ONP), fortolkes således, at det	GA	27.06.13

	personlige vurderingsgrundlag med henblik på beregningen af værdien af de pensionsrettigheder, der skal overføres til EU-pensionsordningen ved hjælp af en aktuarmæssig metode, som er afhængig af forsikringsperioden, også omfatter den periode, hvorunder EU-tjenestemanden forud for datoen for fremsættelse af anmodningen om overførsel af pensionsrettighederne allerede har deltaget i EU-pensionsordningen?		
C-284/12	<p>Deutsche Lufthansa</p> <p>Sagen vedrører: 1) Medfører en af Kommissionen truffet afgørelse, som ikke er blevet anfægtet, om at indlede en formel undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 108, stk. 3, andet punktum, TEUF, at en national ret i en sag, der angår tilbagesøgning af ydede betalinger og undladelse af fremover at foretage betalinger, er bundet til Kommissionens retsopfattelse i åbningsskrivelsen med hensyn til bedømmelse af statsstøtens karakter? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal foranstaltninger, der gennemføres af en offentlig virksomhed som omhandlet i artikel 2, litra b), nr. i), i Kommissionens direktiv 2006/111/EF af 16. november 2006 (EUT L 318, s. 17-25, »gennemskuelighedsdirektivet«), som driver en lufthavn, i støttemæssig henseende anses for selektive foranstaltninger som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF alene af den grund, at de kun er til gavn for de luftfartsvirksomheder, der benytter lufthavnen? 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende: a) Er kriteriet selektivitet ikke opfyldt, når den offentlige virksomhed, som driver lufthavnen, på en gennemskuelig måde giver alle flyselskaber, der [org. s. 3] beslutter at benytte lufthavnen, de samme betingelser herfor? b) Gælder dette også, når den, der driver lufthavnen, forfølger en bestemt forretningsmodel (her: samarbejde med de såkaldte lavprisselskaber – low-cost-carriers), og betingelserne for benyttelsen er tilpasset denne kundekreds og derfor ikke er lige attraktive for alle flyselskaber? c) Foreligger der under alle omstændigheder en selektiv foranstaltning, når den væsentligste del af lufthavnens passagerer over mange år kun benytter ét flyselskab?</p>	GA	27.06.13
C-320/12	<p>Malaysia Dairy Industries</p> <p>Sagen vedrører: Spørgsmål 1) Er begrebet ond tro i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker, artikel 4, stk. 4, litra g), udtryk for en retsstandard, der kan udfyldes i overensstemmelse med national ret, eller er der tale om et EU-retligt begreb, som skal undergives en ensartet fortolkning i hele EU? Spørgsmål 2) Hvis begrebet ond tro i direktiv 2008/95/EF, artikel 4, stk. 4, litra g), er et EU-retligt begreb, skal begrebet da forstås således, at det kan være tilstrækkeligt, at ansøgeren på ansøgnings-tidspunktet havde eller burde have kendskab til det udenlandske mærke, eller stilles der yderligere krav til ansøgerens subjektive forhold for at nægte registrering? Spørgsmål 3) Kan en medlemsstat vælge at indføre en særegen beskyttelse af udenlandske mærker, som i relation til kravet om ond tro adskiller sig fra artikel 4, stk. 4, litra g), i direktiv 2008/95/EF, f.eks. ved at stille et særligt krav om, at ansøgeren havde eller burde have haft kendskab til det udenlandske mærke?</p>	Dom	27.06.13
C-485/11	<p>Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik</p> <p>Sagsøgerens påstande:</p> <p>Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester 1 ved i artikel 33 i lov nr. 2009-258 af 5. marts 2009 om audiovisuel kommunikation 2 at indføre et yderligere gebyr, der pålægges udbydere af elektroniske kommunikationstjenester. Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Dom	27.06.13
C-569/10	<p>Europa-Kommissionen mod Republikken Polen</p> <p>Påstand: Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 2, artikel 3, stk. 1, og artikel 5, nr. 1) og 2) i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994 om betingelser for</p>	Dom	27.06.13

	tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter, idet den har undladt at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at adgangen til at udføre prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter kan ske uden nogen form for forskelsbehandling af de interesserede virksomheder, og at tilladelse til denne aktivitet fordeles gennem en procedure, hvor alle interesserede virksomheder kan indgive en ansøgning, og efter kriterier, der er blevet offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende forud for fristen for indgivelse af ansøgninger. Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.		
C-59/12	BKK Mobil Oil mod Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs . Sagen vedrører: Skal artikel 3, stk. 1, sammenholdt med artikel 2, litra d), i direktiv 2005/29/EF om urimelig handelspraksis fortolkes således, at det forhold, at en lovbestemt sygekasse giver sine medlemmer (vildledende) oplysninger med hensyn til ulemperne ved at flytte til en anden lovbestemt sygekasse, også kan anses for en erhvervsdrivendes handling, der udgør en virksomheds handelspraksis over for forbrugerne?	GA	04.07.13
C-223/12	Simone Gardella mod Istituzione nazionale della previdenza sociale Sagen vedrører: 1) Skal artikel 20, 45, 48 og 145-147 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og artikel 15 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at de er til hinder for nationale bestemmelser eller en national administrativ praksis, i medfør af hvilke en arbejdstager i en medlemsstat ikke kan overføre pensionsbidrag, som er blevet indbetalt til en socialsikringsordning i hans hjemstat, hvor han tidligere var forsikret, til pensionsordningen i et internationalt organ, som er beliggende på en anden EU-medlemsstats område, hvor han arbejder og er forsikret? 2) Skal det – også på baggrund af det ovenfor anførte – være muligt at udøve retten til at overføre bidrag selv i mangel af en særskilt aftale mellem den medlemsstat, hvori arbejdstageren er statsborger, eller arbejdstagerens pensionsinstitut på den ene side og det internationale organ på den anden side?	Dom	04.07.13
T-301/12	Laboratoires CTRS mod Kommissionen Påstande: Kommissionens beslutning af 25. maj 2012, hvorefter der blev givet afslag på en ansøgning om markedsføringstilladelse for »Orphacol — cholsyre«, annulleres. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Dom	04.07.13
C-225/12	Demir Sagen vedrører: I. Skal artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 fortolkes således, at den finder anvendelse på en materiel og/eller formel betingelse for den første indrejsetilladelse, også selv om en sådan betingelse – som i denne sag en foreløbig opholdstilladelse – bl.a. har til formål at forhindre ulovlig indrejse og ulovligt ophold forud for indgivelse af ansøgning om en opholdstilladelse og for så vidt kan anses for en foranstaltning som omhandlet i præmis 85 i dommen af 21. oktober 2003 i de forenede sager C-317/01 og C-369/01, Abatay m.fl., der kan skærpes? II.a. Hvilken betydning skal der i denne sammenhæng tillægges kravet om lovligt ophold i artikel 13 i afgørelse nr. 1/80? II.b Har det herved betydning, at indgivelse af en ansøgning efter national ret i sig selv skaber lovligt ophold, så længe ansøgningen ikke er afslået, eller har det kun betydning, at opholdet, inden en ansøgning indgives, efter national ret anses for ulovligt?	GA	10.07.13
C-22/12	Haasová Sagen vedrører: 1) Skal artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 90/232/EØF af 14. maj 1990 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer, sammenholdt med artikel 3, stk. 1, i direktiv 72/166/EØF, fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse (såsom artikel 4 i lov nr. 381/2001 om aftaler om lovpligtig forsikring for skade forvoldt ved brug af motorkøretøjer og artikel 6 i [Den Tjekkiske Republiks] lov nr. 168/1999 Sb. om ansvarsforsikring for skade forvoldt ved brug af køretøj),	GA	11.07.13

	<p>hvorefter det civilretlige ansvar for brug af motorkøretøjer ikke omfatter det ikke-økonomiske tab opgjort i et pengebeløb, som de efterladte har lidt som følge af et trafikuheld forvoldt ved brug af motorkøretøjer? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares med, at den ovennævnte nationale bestemmelse ikke er i strid med EU-forskrifterne, skal bestemmelserne i artikel 4, stk. 1, 2 og 4, i lov nr. 381/2001 om aftaler om lovpligtig forsikring for skade forvoldt ved brug af motorkøretøjer og artikel 6 i [Den Tjekkiske Republiks] lov nr. 168/1999 Sb. om ansvarsforsikring for skade forvoldt ved brug af køretøj da fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at den nationale ret i medfør af artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 90/232/EØF [udelades] sammenholdt med artikel 3, stk. 1, i direktiv 72/166/EØF, tilkender de efterladte efter et trafikuheld forvoldt ved brug af motorkøretøjer, i deres egenskab af skadelidte, retten til erstatning for ikkeøkonomisk tab, herunder økonomisk kompensation?</p>		
C-57/12	<p>Fédération des maisons de repos privées de Belgique (Femarbe) ASBL mod Commissioncommunautairecommune</p> <p>Sagen vedrører: Skal sundhedsydelse i artikel 2, stk. 2, litra f), og sociale ydelser i artikel 2, stk. 2, litra j), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked fortolkes således, at dagcentre i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i lov af 24. april 2008 udstedt af Commissioncommunautairecommune om etablering af modtageinstitutioner og plejehjem for ældre, for så vidt som der derved ydes støtte og behandling, der er tilpasset den ældre persons tab af selvstændighed, og aftencentre i samme lovs forstand, for så vidt som der derved ydes støtte og sundhedspleje, som deres pårørende ikke kan give dem på varig basis, er udelukket fra direktivets anvendelsesområde?</p>	Dom	11.07.13
C-135/12	<p>Europa-Kommissionen mod Republikken Polen</p> <p>Påstande: Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2009/145/EF af 26.11.2009 om visse undtagelser med henblik på godkendelse af grøntsagslandracers og -sorter, der traditionelt har været dyrket i særlige områder og regioner og er truet af genetisk erosion, og af grøntsagssorter, der er uden egentlig kommerciel produktionsværdi, men som er udviklet med henblik på dyrkning under særlige forhold, og om handel med frø af de pågældende landracers og sorter, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen herom. Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Dom	11.07.13
C-199/12- C-201/12	<p>X m.fl. mod Minister voorImmigratie en Asiel</p> <p>Sagen vedrører bl.a.: 1) Udgør udlændinge med en homoseksuel orientering en bestemt social gruppe som omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra d), i Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse (EUT L 304, herefter »direktivet«)?</p>	GA	11.07.13
C-209/12	<p>Walter Endress mod Allianz Lebensversicherungs-AG</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 15, stk. 1, første punktum, i Rådets andet direktiv 90/619/EØF af 8. november 1990 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed, om fastsættelse af bestemmelser, der kan lette den faktiske gennemførelse af den fri udveksling af tjenesteydelser, og om ændring af direktiv 79/267/EØF (andet livsforsikringsdirektiv) under hensyntagen til artikel 31, stk. 1, i Rådets direktiv 92/96/EØF af 10. november 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed og om ændring af direktiv 79/267/EØF og 90/619/EØF (tredje livsforsikringsdirektiv) fortolkes således, at den er til hinder for en bestemmelse – som VVG's § 5a, stk. 2, fjerde punktum, som affattet ved tredje lov til gennemførelse af forsikringsretlige direktiver fra Rådet for De Europæiske Fællesskaber af 21. juli 1994 (tredje</p>	GA	11.07.13

	gennemførelseslov/EØF til VAG) – hvorefter en opsigelsesret eller en indsigelsesret udløber senest et år efter betaling af den første forsikringspræmie, selv når forsikringstageren ikke er underrettet om retten til opsigelse eller til at gøre indsigelse?		
C-262/12	Vent De Colèree.a. Sagen vedrører: I betragtning af den ændrede finansieringsmåde af kompensationen for de meromkostninger, som er blevet pålagt Électricité de France og de i artikel 23 i lov nr. 46-628 af 8. april 1946 om nationalisering af elektricitets- og gasindustrien omhandlede ikke-nationaliserede distributører, på grund af forpligtelsen til at købe elektricitet udvundet i anlæg, der anvender vindenergi, til en højere pris end markedsprisen for den pågældende energi i medfør af lov nr. 2003-8 af 3. januar 2003, skal denne ordning da fremover anses for at være en statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler, i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i bestemmelserne i artikel 87 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab?	GA	11.07.13
C-277/12	Drozdots Sagen vedrører: 1) Er erstatning for ikke-økonomisk skade indregnet i det beløb, der skal dække personskade i medfør af artikel 3 i Rådets første direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse og artikel 1 og 2 i andet direktiv 84/5/EØF af 30. december 1983 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer? (1 – Bemærkning fra den spanske oversætter: Læs: artikel 1, stk. 2.) 2) Såfremt første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 3 i Rådets første direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse og artikel 1 og 2 i andet direktiv 84/5/EØF af 30. december 1983 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer da fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en regel i en medlemsstat, hvorefter det eksisterende erstatningsansvar i den pågældende medlemsstat begrænses – dvs. maksimumsbeløbet for erstatning for ikkeøkonomisk skade – ved at fastsætte en beløbsgrænse, som er væsentligt lavere end den i direktiverne og den nationale lovgivning fastsatte beløbsgrænse for så vidt angår forsikringssekskabers ansvar?	GA	11.07.13
C-394/12	Abdullahi Sagen vedrører: 1. Skal artikel 19 i forordning nr. 343/2003, sammenholdt med artikel 18 i forordning nr. 343/2003, fortolkes således, at en medlemsstat, der meddeler sit samtykke i henhold til disse bestemmelser, er den medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning i henhold til artikel 16, stk. 1, første punktum, i forordning nr. 343/2003, eller er den nationale prøvelsesinstans, hvis den under en klagesag efter artikel 19, stk. 2, i forordning nr. 343/2003 – uafhængigt af dette samtykke – når til den opfattelse, at en anden stat er ansvarlig i henhold til kapitel III i forordning nr. 343/2003 (også når der ikke er rettet en anmodning om overtagelse til denne stat, eller denne ikke meddeler sit samtykke), i henhold til EU-retten forpligtet til at fastslå denne anden medlemsstats ansvar som bindende for sagen om afgørelse vedrørende klagen? Findes der for så vidt en subjektiv ret for enhver asylansøger til at få sin asylansøgning behandlet af en bestemt medlemsstat, der er ansvarlig efter disse ansvarskriterier? 2. Skal artikel 10, stk. 1, i forordning nr. 343/2003 fortolkes således, at den medlemsstat, hvori den første ulovlige indrejse fandt sted (»første medlemsstat«), skal anerkende sit ansvar for behandlingen af en asylansøgning fra en tredjelandstatsborger, når der foreligger følgende faktiske omstændigheder: En tredjelandstatsborger indrejser ulovligt fra et tredjeland i den pågældende første medlemsstat. Den pågældende tredjelandstatsborger indgiver ikke en asylansøgning i denne medlemsstat. Tredjelandstatsborgeren udrejser derefter til et tredjeland. Mindre end tre måneder senere indrejser den pågældende	GA	11.07.13

	<p>tredjelandstatsborger ulovligt fra et tredjeland i en anden EU-medlemsstat («den anden medlemsstat»). Fra denne anden medlemsstat rejser den pågældende tredjelandstatsborger straks direkte videre til en tredje medlemsstat og indgiver dér sin første asylansøgning. På dette tidspunkt er der forløbet mindre end 12 måneder fra den ulovlige indrejse i den første medlemsstat. 3. Skal der, uafhængigt af besvarelsen af spørgsmål 2, anlægges en anden bedømmelse af den medlemsstat, der er primært ansvarlig i henhold til forordning nr. 343/2003, når der ved den i spørgsmål 2 nævnte »første medlemsstat« er tale om en medlemsstat, hvor det er konstateret, at dets asylsystem udviser systemmæssige mangler, som svarer til de mangler, der er beskrevet i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 21.1.2011, sag 30 696/09, M.S.S., uagtet Domstolens dom af 21.12.2012 i de forenede sager C-411/10 og C-493/10? Kan det f.eks. navnlig på forhånd lægges til grund, at et ophold i en sådan medlemsstat ikke er egnet til at udgøre sådanne faktiske omstændigheder, der kan begrunde ansvar i henhold til artikel 10 i forordning nr. 343/2003?</p>		
C-409/11	<p>Csonka m.fl. Mod Magyar Állam (den ungarske stat) Sagen vedrører: Fortolkningen af Rådets direktiv af 24. april 1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse (72/166/EØF)?</p>	Dom	11.07.13
C-412/11	<p>Backaldrin Österreich The Kornspitz Company Sagen vedrører: 1. Er et varemærke blevet til »en almindelig betegnelse for en vare eller tjenesteydelse« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 12, stk. 2, litra a), i direktiv 2008/95/EF, hvis a. de erhvervsdrivende, selv om de er vidende om, at der er tale om en oprindelsesangivelse, dog som regel ikke gør dette klart for de endelige forbrugere, og b. de endelige forbrugere (også) af denne grund ikke længere opfatter varemærket som en oprindelsesangivelse, men som almindelig betegnelse for de varer eller tjenesteydelser, for hvilke varemærket er registreret? 2. Foreligger der allerede »passivitet« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 12, stk. 2, litra a), i direktiv 2008/95/EF, hvis varemærkeindehaveren forholder sig passiv, selv om de erhvervsdrivende ikke gør kunderne opmærksom på, at der er tale om et registreret varemærke? 3. Skal rettighederne til et varemærke, der som følge af indehaverens virksomhed eller passivitet er blevet til en almindelig betegnelse for de endelige forbrugere, men ikke inden for handelen, anses for at være fortabt, hvis – og kun hvis – de endelige forbrugere er afhængige af denne betegnelse, fordi der ikke findes ligeværdige alternativer?</p>	Dom	11.07.13
C-521/11	<p>Amazon.com International Sales e.a. Fortolkningen af art. 2 og art. 5, stk. 2 og 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationsområdet?</p>	Dom	11.07.13